

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Sadarbība ar Latīņameriku attīstības jomā

P7_TA(2012)0235

Eiropas Parlamenta 2012. gada 12. jūnija rezolūcija par jaunu virzienu noteikšanu sadarbībai ar Latīņameriku attīstības jomā (2011/2286(INI))

(2013/C 332 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā deklarācijas, kas pieņemtas Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu un Eiropas Savienības dalībvalstu valstu un valdību vadītāju sešās augstākā līmeņa sanāksmēs, kuras notika Riodežaneiro (1999. gada 28. un 29. jūnijs), Madridē (2002. gada 17. un 18. maijs), Gvadalaharā (2004. gada 28. un 29. maijs), Vīnē (2006. gada 12. un 13. maijs), Limā (2008. gada 16. un 17. maijs) un Madridē (2010. gada 17. un 18. maijs),
- ņemot vērā deklarāciju, kuru pieņēma Ibērijas pussalas un Latīņamerikas valstu un valdību vadītāju 21. augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika Asunsjonā (Paragvajā) 2011. gada 28. un 29. oktobrī,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC), tai pievienoto Kioto protokolu un UNFCCC pušu 15. konferences Kopenhāgenā, kā arī 16. konferences Kankūnā un 17. konferences Durbanā rezultātus,
- ņemot vērā Monterejas vienošanos (2002), Dohas konferenci par attīstības finansēšanu (2008), Parīzes deklarāciju (2005) un Akras pārmaiņu darba kārtību (2008),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), ko starptautiskā sabiedrība noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
- ņemot vērā deklarāciju un rīcības plānu par attīstības palīdzības efektivitāti, kas pieņemti augsta līmeņa sanāksmē Busanā 2011. gada decembrī,
- ņemot vērā sagatavošanās procesu Apvienoto Nāciju Organizācijas konferencei par ilgtspējīgu attīstību (Rio+20),
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, kuru pieņēma Prāgas 2009. gada 13. un 14. maija Rio grupas un Eiropas Savienības 14. ministru sanāksmē,

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantu, kurā noteikts, ka „Savienības politikai attīstības jomā galvenais mērķis ir nabadzības mazināšana un ilgākā laika posmā – tās izskaušana. Politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā”,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu attīstības jomā ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 61. punktu, kurā atzīta vidēju ienākumu valstu nozīme, lai sasniegtu TAM, un tiek nosauktas grūtības, ar ko saskaras šīs valstis kopā ar bagātākajām vidēju ienākumu valstīm,
- ņemot vērā 2007. gada kodeksu par papildinātību un darba dalīšanu,
- ņemot vērā ES padomes 2009. gada 8. decembra secinājumus par ES un Latīņamerikas attiecībām,
- ņemot vērā 2010. gada maijā ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto Madrides rīcības plānu un tā 6 galvenos punktus: 1) zinātne, pētniecība, inovācija un tehnoloģija; 2) ilgtspējīga attīstība, vide, klimata pārmaiņas, bioloģiskā daudzveidība, enerģētika; 3) reģionālā integrācija un savstarpējā sasaiste, lai veicinātu sociālo integrāciju un sociālo kohēziju; 4) migrācija, izglītība un nodarbinātība; 6) narkotikas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 12. jūlija dokumentu par reģionālo plānošanu Latīņamerikai (2007.–2013. gadam) (E/2007/1417) un tā vidusposma novērtējumu,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. septembra paziņojumu „Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība” (COM(2009)0495),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 15. septembra paziņojumu „Attīstības politikas saskaņotība — politikas sistēmas izveidošana Eiropas Savienības kopējas pieejas ieviešanai” (COM(2009)0458) un Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2009. gada 17. novembra secinājumus par politikas saskaņotību attīstības (PSA) jomā, kā arī operatīvo sistēmu attiecībā uz palīdzības efektivitāti,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 10. novembra Zaļo grāmatu „ES attīstības politika iekļaujošas izaugsmes un ilgtspējīgas attīstības atbalstam — ES attīstības politikas ietekmes palielināšana” (COM(2010)0629),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu „ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: pārmaiņu programma” (COM(2011)0637),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. augusta paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „IKP un netikai — progresa novērtējums mainīgā pasaulē” (COM(2009)0433),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Daudzgaļu finanšu shēmu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam sagatavošana par finansējuma piešķiršanu ES sadarbībai ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm, un aizjūras zemēm un teritorijām” (COM(2011)0837, SEC(2011)1459, SEC(2011)1460),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 29. jūnija paziņojumu „Budžets stratēģijai „Eiropa 2020”” (COM(2011)0500) un Komisijas tās pašas dienas darba dokumentu „Budžets Eiropai 2020 — pašreizējā finansēšanas sistēma, sagaidāmās problēmas, apspriešanās ar ieinteresētajām personām rezultāti un dažādi galveno horizontālo un nozaru jautājumu risinājumi” (SEC(2011)0868),
  - ņemot vērā Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Globālā Eiropa — Jauna pieeja ES ārējās darbības finansējumam” (COM(2011)0865),
  - ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (COM(2011)0840, SEC(2011)1469, SEC(2011)1470),
  - ņemot vērā Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārās asamblejas (*EuroLat*) rezolūcijas un jo īpaši piektajā kārtējā plenārsēdē, kura notika 2011. gada 18. un 19. maijā Montevideo, Urugvajā, pieņemtās rezolūcijas par Eiropas Savienības un Latīņamerikas tirdzniecības attiecību perspektīvām un par nodarbinātības aizsardzības un radīšanas stratēģijām, jo īpaši sievietēm un jauniešiem, kā arī par attiecībām starp Eiropas Savienību un Latīņameriku drošības un aizsardzības jomā,
  - ņemot vērā 2001. gada 15. novembra rezolūciju par vispārējām partnerattiecībām un kopēju stratēģiju attiecībām starp ES un Latīņameriku ⁽¹⁾, 2006. gada 27. aprīļa rezolūciju par ciešākām partnerattiecībām starp ES un Latīņameriku ⁽²⁾, 2008. gada 24. aprīļa rezolūciju par Latīņamerikas, Karību jūras reģiona valstu un ES (LAK un ES) 5. augstākā līmeņa sanākumi Limā ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūciju par ES stratēģiju attiecībām ar Latīņameriku ⁽⁴⁾, 2010. gada 21. oktobra rezolūciju par ES un Latīņamerikas tirdzniecības attiecībām ⁽⁵⁾, kā arī 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā pētījumu par jaunu ES un Latīņamerikas attīstības sadarbības politiku, pievēršot uzmanību sociālajai kohēzijai, reģionālajai integrācijai un dienviņu – dienviņu sadarbībai (2011. gada decembris),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0159/2012),
- A. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu attīstības sadarbības vispārīgais mērķis ir izskaust nabadzību un veicināt ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību, tostarp līdz 2015. gadam īstenot Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM);
- B. tā kā reģions ir pieskaitāms vidēju ienākumu valstu grupai, kas ir sasniegusi ievērojamus panākumus, lai samazinātu nabadzību — no 44 % līdz 33 % tikai desmit gadu laikā — un nevienlīdzību, pamatojoties uz ekonomikas izaugsmi un labāku sociālo politiku, tomēr katrs trešais Latīņamerikas iedzīvotājs joprojām dzīvo zem nabadzības sliekšņa — 180 miljoni iedzīvotāju, no kuriem 52 miljoniem iedzīvotāju dienā jāiztiek ar mazāk nekā 2 euro, — un tā kā 10 šā reģiona valstīs joprojām ierindojas to 15 valstu vidū, kurās ir vislielākā nevienlīdzība pasaulē ⁽⁷⁾; tā kā dažās valstīs to cilvēku daļa, kas saņem nepietiekamu uzturu, pārsniedz 20 %, 28 miljoni iedzīvotāju neprot ne lasīt, ne rakstīt un 44 miljoniem iedzīvotāju nav pieejama sociālā nodrošinājuma sistēma;
- C. tā kā SVF vidējo IKP pieaugumu Latīņamerikā 2011. gadā vērtē 4,5 % apjomā un 2012. gadā valstīs sagaidāma globāla ekonomikas attīstības tempa samazināšanās, turklāt nedrošība par pasaules ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi reģionā vēl aizvien ir liela;

⁽¹⁾ OV C 140 E, 16.3.2002., 569. lpp.

⁽²⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 123. lpp.

⁽³⁾ OV C 259 E, 29.10.2009., 64. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 54. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 70 E, 8.3.2012., 79. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0320.

⁽⁷⁾ ECLAC un ESAO dati.

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

- D. tā kā vidēju ienākumu valstis darbojas kā attīstības un reģionālās integrācijas dzinējs un krīze šajās valstīs kavē zemu ienākumu valstu progresu;
- E. tā kā ekonomikas attīstības tempa samazināšanās reģiona valstīs norisinās nevienmērīgi un ārējā palīdzība tādās valstīs kā Bolīvija, Honduras, Nikaragva un Surinama kopā ar emigrantu naudas pārvedumiem, kas veido 6 līdz 25 % no šo valstu IKP, arī turpmāk būs viens no svarīgākajiem attīstības finansējuma avotiem;
- F. tā kā, definējot jaunu sadarbības politiku, ir jāņem vērā katras valsts īpašās prioritātes un vajadzības, un tā kā ES ir jāsadarbības ar visām Latīņamerikas valstīm, it īpaši ar vidēju ienākumu valstīm, uzņemoties vadību dienvidu – dienvidu sadarbības veicināšanā un cīņā pret nabadzību, kā arī veicinot attīstību reģionālā un globālā līmenī;
- G. tā kā sociālā kohēzija, pamatojoties uz nozīmi, kāda ir labākas ienākumu sadales un pārticības sasniegšanai, īstenojot piemērotu politiku ilgtspējīgas attīstības, lielāka sociālā taisnīguma un lielākas sociālās kohēzijas veicināšanai reģionā, ir viens no stratēģiskās partnerības svarīgākajiem mērķiem, kopš tā tika iedzīvināta Gvadalaharas 2004. gada forumā;
- H. tā kā pārmaiņu programmā īpaša nozīme ir cilvēktiesībām, demokrātijai un atbildīgai pārvaldībai; tā kā Latīņamerika ir reģions, kurā demokrātija ir nostiprināta pilnībā, kuram ir tādas pašas demokrātiskās vērtības un principi kā Eiropai un kuram nepieciešams atbalsts vardarbības un nedrošības apdraudētajai valsts pārvaldības spējai un valsts institūcijām;
- I. tā kā vidēju ienākumu valstīs piemērotāka būtu palīdzības pārorientēšana uz institucionālo un likumdošanas spēju stiprināšanu, sabiedrisko pasākumu izstrādi, atbalstu sabiedriskajiem dalībniekiem un papildu līdzekļu mobilizāciju paralēli OAP;
- J. tā kā starp Latīņameriku un ES ir stratēģiskas divpusējas partnerattiecības, kuru pamatā ir kopīgas vērtības, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana; tā kā divi no deviņiem ES pasaules stratēģiskajiem partneriem atrodas Latīņamerikā (Brazīlija un Meksika); tā kā ES ir lielākais ieguldītājs un otrais lielākais tirdzniecības partneris, kā arī lielākais attīstības palīdzības sniedzējs, nodrošinot 53 % no oficiālās attīstības palīdzības (OAP), ko šis reģions saņem;
- K. tā kā liela daļa nabadzības skarto cilvēku pasaulē dzīvo vidēju ienākumu valstīs; tā kā šajās valstīs bieži vien valda ievērojama nevienlīdzība un tajās ir vāja pārvaldība, kas pati apdraud attīstības procesa ilgtspēju; tā kā daudzām vidēju ienākumu valstīm ir svarīga nozīme pasaules mēroga politiskajos, drošības politikas un tirdzniecības politikas jautājumos, radot un sargājot vispārējo sabiedrisko labumu, kā arī reģionālā līmenī darbojoties kā „svarīgākajām valstīm”; un tā kā tās, neraugoties uz ekonomikas izaugsmes periodiem, ir jutīgas pret globāliem riskiem ekonomikas, vides vai drošības jomā;
- L. tā kā dažas Latīņamerikas valstis, izmantojot reģionālās sadarbības mehānismus un dienvidu – dienvidu sadarbību, ir sākušas piedalīties attīstības sadarbības centienos;
- M. tā kā Latīņamerikai arī turpmāk jābūt ES prioritātei, kas atspoguļojas ES un Latīņamerikas divpusējās reģionālajās attiecībās, kurās pēdējos gados panākts ievērojams progress, piemēram, asociācijas nolīguma veidā ar Centrālameriku, Čīli un Meksiku, daudzpusēja tirdzniecības nolīguma veidā ar Kolumbiju un Peru, sarunu veidā ar *Mercosur*, Madrides rīcības plāna un ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fonda dibināšanas veidā;
- N. tā kā saskaņā ar Eiropas Konsensu attīstības jomā arī turpmāk ir nepieciešams atbalsts vidēju ienākumu valstīm, lai sasniegtu tūkstošgades attīstības mērķus;
- O. tā kā ES, izmantojot ar saviem reģiona partneriem noslēgto vienošanos, tostarp partnerattiecību nolīgumus un savu attīstības palīdzību, būtu jāturpina sniegt būtisku atbalstu šā reģiona attīstības un stabilizācijas procesam; tā kā pastāv nopietnas bažas, ka ES var pārtraukt sniegt šo atbalstu, kad tiks nostiprināti minētā procesa rezultāti;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

- P. tā kā pašreizējā Komisijas priekšlikumā par ASI ir paredzēts ES divpusējās palīdzības samazinājums Latīņamerikas vidēju ienākumu valstīm un no reģiona prioritāšu saraksta ir svītrotas pirmās nepieciešamības preces un pakalpojumi;
- Q. tā kā pašreizējā attīstības sadarbības instrumenta (ASI) attiecībā uz Latīņameriku budžeta dotācija pamato, ka šis reģions finansiāli vismazāk tiek ņemts vērā Kopienas budžeta IV sadaļas struktūrā, salīdzinot ar citiem reģioniem, kas saņem Eiropas palīdzību;
- R. tā kā sociālajai kohēzijai ir plašs apmērs, kas ietver nabadzības izskaušanu, nevienlīdzības samazināšanu, tādu sabiedrisko pakalpojumu vispārēju pieejamību kā veselība, izglītība, pensijas un mājokļi, sociālā dialoga un darba ņēmēju tiesību atzīšanu un aizsardzību; tā kā ir nepieciešams fiskāls pakts, kas tainīgi nodrošina līdzekļu labāku sadali;
- S. tā kā Ķīnas Tautas Republika ir trešais svarīgākais ieguldītājs Latīņamerikā, un attiecībā uz dažiem produktiem tā ir kļuvusi par svarīgāko vai pat par vienīgo eksporta tirgu; tā kā tādēļ ES vajadzētu būt aktīvākai, lai PTO sistēmā stiprinātu tirdzniecības un ieguldījumu attiecības ar Latīņamerikas valstīm;
- T. tā kā sociālās kohēzijas jēdzienu neatkarīgi no atšķirīgajām blakus nozīmēm Eiropā un Latīņamerikā abos reģionos var saprast kā politiskās darbības galveno principu, kas dod iespēju vērst attīstības stratēģijas uz visu iedzīvotāju labklājības sasniegšanu un tādējādi aizkavē demokrātisko institūciju polarizāciju, uzticības zaudēšanu tām un novēršanos no tām;
- U. tā kā viens no lielākajiem reģiona donorvalstu izaicinājumiem ir politikas saskaņotība, kā arī pastiprināta koordinācija un papildinājums labākas darba dalīšanas ietvaros, lai sasniegtu lielāku palīdzības koncentrāciju un prognozējamību;
- V. tā kā labklājības veicināšana un cīņa pret nabadzību, nevienlīdzību, atstumtību un diskrimināciju — jo īpaši attiecībā uz sievietēm, jauniešiem un etniskajām minoritātēm —, kā arī sociālās kohēzijas un cilvēktiesību veicināšana joprojām ir ES un Latīņamerikas stratēģiskās partnerības pamatprioritāte;
- W. tā kā reģiona rādītāji cīņā pret bērnu un māšu mirstību ir uztraucoši un tā kā dzimumu līdztiesība, kā arī sieviešu nozīmes stiprināšana politikā un ekonomikā ir galvenie faktori attiecībā uz nabadzības samazināšanu;
- X. tā kā Eiropas Savienības vispārējā preferenču sistēma (VPS) ir būtisks instruments, kas ļauj jaunattīstības valstīm lielā mērā piedalīties globālajā tirdzniecībā un tādējādi radīt papildu eksporta ieņēmumus, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, kā arī attīstības un nabadzības samazināšanas politikas stratēģiju īstenošanu;
- Y. tā kā nepietiek ar to, ka IKP tiek izmantots kā vienīgais rādītājs, lai noteiktu nevienlīdzību, un kā atsaucies vērtība, lemjot par ES attīstības palīdzības līdzekļu piešķiršanu ar galveno mērķi novērst nabadzību;
- Z. tā kā Latīņamerikas valstis eksportē daudz mazāk uz savām kaimiņvalstīm nekā uz savām sadarbības valstīm citos kontinentos; tā kā salīdzinoši zemā tirdzniecības apmaiņa ir saistīta ar lieliem attālumiem, augstiem tarifiem, muitu, atsevišķiem tirdzniecības nolīgumiem un neatbilstošiem infrastruktūras tīkliem;
- AA. tā kā cīņā pret nabadzību un sociālās kohēzijas veicināšanā ļoti liela nozīme ir izglītībai un apmācībai, kā arī vispārējai piekļuvei sabiedrības veselības pakalpojumiem;
- AB. tā kā kaitējums videi tieši ietekmē nabadzības rašanos; tā kā Latīņamerika ir lielais Zemes dabas rezervāts un Brazīlija, Meksika un Kolumbija ir valstis ar pasaulē lielāko bioloģisko daudzveidību, tomēr vienlaikus kontinents ir īpaši jutīgs pret klimata pārmaiņām;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

- AC. tā kā nodokļu iekasēšanas uzlabošanai ir galvenā nozīme, lai izveidotu kompetentu valsti, kas spēj nodrošināt saviem iedzīvotājiem tādus pamata pakalpojumus kā veselība, publiskā kanalizācijas infrastruktūra un izglītība;
- AD. tā kā klimata pārmaiņu un globālās sasilšanas vispostošākā ietekme lielā mērā ir izjūtama Latīņamerikā un Karību jūras reģionā, jo reģiona valstis ir pieskaitāmas pie pasaulē jutīgākajām; tā kā dabas katastrofas Centrālamerikā ir izraisījušas reģionālā IKP samazinājumu 54 % apjomā;
- AE. tā kā privātajam sektoram ir svarīga nozīme, veidojot ilgtspējīgu izaugsmi un uzlabojot pārmaiņu programmā ietvertu sociālo kohēziju;
- AF. tā kā nozīmīgs ir strukturēts divpusējs reģionālais migrācijas dialogs starp ES un Latīņameriku un tā kā attiecībā uz visu migrantu pamattiesībām svarīga ir abu reģionu migrācijas politika un prakse;
- AG. tā kā dažas Latīņamerikas valstis ir pieskaitāmas pasaulē vardarbīgākajām un tā kā noziedzības līmenis, kas saistīts ar tādām parādībām kā narkotiku kontrabanda un organizētā noziedzība, naudas atmazgāšana, ieroču tirdzniecība un korupcija šajā reģionā joprojām ir ļoti liela problēma, kas apdraud tā attīstību;
- AH. tā kā Komisijas priekšlikums par partnerības instrumentu ir vērsts uz stratēģijas „Eiropa 2020” piemērošanu šajā reģionā; tā kā šis priekšlikums pārsvarā koncentrējas uz ES stratēģiskajiem partneriem un jaunietekmes valstīm un tā kā vienlaikus tajā ir ievērota vispārēja pieeja ar uzsvāru uz pasaules mēroga problēmām un apdraudējumiem;
- AI. tā kā demokrātiskās sistēmas un kolektīvo drošību Latīņamerikā apdraud korupcija savienojumā ar noziedzīgiem tīkliem, īpaši tādiem, kas nodarbojas ar narkotiku tirdzniecību, no iekšienes ārda institūcijas, savā starpā sadala reģionālās ietekmes jomas, rada netiešu kaitējumu un līdz ar to smagas nestabilitātes un valsts pārvaldes problēmas,
1. atgādina, ka, lai gan pasaules ekonomikas un finanšu krīzes ietekme Latīņamerikā ir bijusi mazāka nekā citos reģionos, nevienlīdzības rādītāji un nabadzības līmenis joprojām ir ļoti augsts, un ir panākta nepietiekama virzība sešu Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanā;
  2. uzsver, ka ir jāuzlabo koordinēšana starp Eiropas Savienību un Latīņameriku TAM sasniegšanā, īpaši to pasākumu koordinēšana, kuru mērķis ir nabadzības apkarošana, darba vietu radīšana un atstumto grupu sociālā iekļaušana; uzsver, ka TAM, kas vērsti uz globālas partnerības attīstību (TAM 8), jābūt ES un Latīņamerikas sadarbības politikas centrā, nosakot tās jomas šajās valstīs, kurās jāīsteno jaunā „iekļaujošas izaugsmes” stratēģija; uzsver, ka šo mērķu sasniegšanu var ievērojami veicināt ar ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fonda palīdzību;
  3. uzskata, ka dažu Latīņamerikas valstu ekonomikas un tehnoloģiskais progress liek pārskatīt ES divpusējās attīstības sadarbības mērķus; aicina pārorientēt sadarbību, kur tas visvairāk vajadzīgs, lai risinātu nabadzības samazināšanas jautājumu; uzstāj, ka mums ir kopīgi uzdevumi, kas jārisina, stiprinot daudzpusējās attiecības; uzsver, ka saikne starp izaugsmi, tirdzniecību, attīstību un nabadzības samazināšanu nav ne vienkārša, ne automātiska; ievērojot to, mudina Komisiju kontekstā ar debatēm par turpmāko ES attīstības sadarbības politiku plaši un dziļi atspoguļot pašreizējo attīstības modeli un izdarīt secinājumus no iepriekšējām desmitgadēm, lai efektīvi mazinātu nabadzību un nevienlīdzību, nesamazinot un neierobežojot politikas jomu;
  4. uzskata, ka ES sadarbības un attīstības politika jādefinē ciešā sadarbībā ar Latīņameriku, lai attiecībā uz šo reģionu izveidotu ilgtspējīgu, godīgu un līdzsvarotu attīstības politiku;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

5. norāda — lai gan attiecībā uz Latīņamerikas valstīm palīdzība var darboties kā svira, ar to nepietiek, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un stabilu attīstību; tāpēc aicina Latīņamerikas valstis stiprināt un mobilizēt savus vietējos resursus, izveidot pārredzamas nodokļu sistēmas un nodokļu pārvaldību, kura ir brīva no korupcijas un krāpšanas, efektīvi iesaistīt privāto sektoru, vietējo pārvaldi un pilsonisko sabiedrību ES un Latīņamerikas programmā galvenokārt sadarbības, tehniskās palīdzības nodrošinājuma un apmācību sagatavošanas veidā pašvaldībās tiesību un nodokļu jomā, un vairāk piedalīties projektos;
6. uzskata, ka Āzijas valstu ievērojami ieguldījumi daudzās Latīņamerikas valstīs, it īpaši izejvielu un ogleņdeņražu atradnēs un lauksaimniecības resursos jāpārlicina Eiropas Savienība ātri un efektīvi pastiprināt reģiona ilgtspējīgas attīstības sekmēšana;
7. uzskata, ka, ņemot vērā nepieciešamību līdzsvarot Latīņamerikas un ES attīstības politiku, Latīņamerikai īpaši jācenšas veicināt reģionālā politikas, ekonomikas un tirdzniecības integrācija;
8. uzsver vajadzību saskaņot progresu attiecībās ar Latīņameriku ar konsekventu attīstības politiku; tādej uzskata, ka ir jāizstrādā katrai valstij piemēroti sadarbības instrumenti un mērķi, koncentrējot resursus neaizsargātākajās valstīs un uzlabojot attīstības politikas saskaņotību (APS);
9. aicina Komisiju un Padomi saglabāt ASI apjomu laika periodam no 2014.–2020. gadam attiecībā uz Latīņameriku vienas trešdaļas apmērā no ģeogrāfiskās kopsummas;
10. atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto palīdzības diferenciācijas un koncentrācijas principu; uzstāj, ka diferenciācija plānošanas posmā jāievieš pakāpeniski — gan saņēmējās valstīs, gan pašos sadarbības instrumentos —, izstrādājot citus sadarbības veidus, kas ir labāk pielāgoti vidēju ienākumu valstīm; iesaka, ka diferenciācijas principa piemērošanas kritērijiem jābūt objektīviem un vienādiem attiecībā uz visām valstīm;
11. uzsver, ka diferenciācijas koncepcija nedrīkst izraisīt krasu reģiona nozīmes samazinājumu, ievērojot ES uz āru vērstās darbības, jo ES, būdama ne tikai svarīgākā starptautiskā līdzekļu devēja, bet arī aktīva starptautiskās sabiedrības locekle, ir pasaules mēroga dalībniece un kā tādai tai ir jādarbojas; uzskata, ka pretējā gadījumā ES pati zaudētu nozīmi veselos reģionos un pieļautu tur citu pasaules mēroga dalībnieku ietekmi;
12. uzstāj, ka, veicot jebkādu iespējamu līdzekļu pārdali, kā prioritāras jānosaka nabadzības izskaušanas ģeogrāfiskās programmas šā paša reģiona valstīs ar zemiem ienākumiem un valstīs ar vidēji zemiem ienākumiem;

Vidēju ienākumu valstu nozīme — diferenciētas pieejas nepieciešamība

13. pauž bažas par stingrības trūkumu, īstenojot noteiktos atbilstības kritērijus, kas iekļauti Komisijas priekšlikumā par attīstības sadarbības instrumentu, kurā atcelta 11 Latīņamerikas vidēju ienākumu valstu piekļuve divpusējām programmām; atgādina, ka dažas Latīņamerikas valstis ir starp pasaules nevienlīdzīgākajām valstīm ienākumu ziņā uz vienu iedzīvotāju un ka pastāvīgā nevienlīdzība rodas zemas sociāli ekonomiskās mobilitātes apstākļos; uzsver, ka tā ir ļoti neviendabīgu valstu grupa un ka ar to ir jāuztur diferenciēta sadarbība, pamatojoties uz koordināciju un politisko dialogu;
14. uzskata, ka no ES uz reģionu nosūtītā vēsts ir ārkārtīgi apšaubāma, jo tā praktiski līdzinās ES deklarācijai, ka reģionam, neraugoties uz daudzajām saistībām politikas un tirdzniecības jomā un kopējām vispārējām interesēm, nav jāpiespīn pienācīga uzmanība;
15. uzsver nepieciešamību, kā paredzēts Eiropas Konsensa attīstības jomā 66. punktā, pienācīgu uzmanību pievērst vidēju ienākumu valstīm, jo īpaši nabadzīgākajām vidēju ienākumu valstīm, no kurām daudzām ir līdzīgas problēmas kā zemu ienākumu valstīm;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

16. aicina Komisiju un Padomi saskaņā ar diferenciācijas principu veikt objektīvu un pārredzamu analīzi, lai pārskatītu un paplašinātu attīstības novērtēšanā izmantotos rādītājus, neaprobežojoties tikai ar ienākumu līmeni un interpretējot ekonomiskos kritērijus kopā ar citiem aspektiem, piemēram, Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta (ECHO) nabadzības, neaizsargātības un krīzes rādītājus, Džini un nevienlīdzības koeficientu; atzīmē, ka, veicot valstu klasificēšanu pēc to ienākumu līmeņa, tiek izmantoti aprēķini, kuros netiek ņemta vērā nevienlīdzība un nabadzība;

17. ņemot vērā minētos rādītājus, uzstāj, ka ES ir jāturpina turpmākā ASI divpusējā sadarbība vismaz ar Kolumbiju, Ekvadoru un Peru;

18. aicina Komisiju iesniegt konsekventu stratēģiju par pakāpenisku palīdzības samazināšanu vidēju ienākumu valstīm, lai tās varētu nostiprināt savu stāvokli kā palīdzības programmu „absolventes”, tādējādi ievērojot Pusanas forumā par attīstības sadarbības efektivitāti noteikto principu par palīdzības prognozējamību;

19. aicina Komisiju, īstenojot šo pakāpenisko divpusējās palīdzības atcelšanu līdz ar jaunā ASI stāšanos spēkā, ievērot šādus kritērijus:

- skaidra divpusējās palīdzības mērķu un nozaru koncentrācijas sasaiste, lai stiprinātu sociālo kohēziju, jo īpaši, līdzfinansējot pašreizējo politiku un programmas attiecībā uz ienākumu un iespēju nevienlīdzības samazināšanu, kā arī citas augstāka līmeņa atbalsta programmas konkurētspējas un ilgtspējīgas attīstības veicināšanai, tostarp tehnoloģiskās un zinātniskās sadarbības un jauninājumu veicināšanai, kā arī tehnoloģiskajam atbalstam, privileģēta piekļuve reģionālām un apakšreģionālām tematiskajām programmām un partnerības instrumentam ar garantētu minimālo apmēru; atmaksājamas palīdzības un stipendiju programmu veicināšana;
- prioritāšu noteikšana divpusējos un divu reģionu dialogos ar valstu iestādēm un pilsonisko sabiedrību;
- divpusējās sadarbības turpināšana pārejas periodā, kas pielāgots palīdzības piešķiršanas rādītājiem un katras valsts stāvoklim ne ilgāk kā četru gadu pārejas posmā;

20. uzstāj, ka partnerības instruments ir jāpapildina ar vairāk nekā EUR 1 miljardu, lai veicinātu jauno sadarbības modeli ar vidēju un vidēji augstu ienākumu valstīm, nodrošinot līdzekļu prognozējamību, precīzu uzskaiti un pārbaudi veikšanu; uzsver, ka jānodrošina, ka šis instruments kalpo tam, lai pastiprinātu ES reakciju uz tādām pasaules mēroga problēmām kā cīņa pret nevienlīdzību un klimata pārmaiņām, drošība un cīņa pret narkotiku tirdzniecību;

Sociālā kohēzija un cīņa pret nabadzību

21. uzskata, ka augstais nevienlīdzības līmenis un efektīva sociālās aizsardzības mehānisma trūkums ir galvenais šķērslis demokrātijas stiprināšanai un reģiona taisnīgai un ilgtspējīgai ekonomiskajai izaugsmei; tādēļ aicina nodrošināt lielāku saikni starp demokrātisko pārvaldību un sociālo kohēziju;

22. uzskata, ka ES un Latīņamerikas partnerībā noteikto mērķi par sociālo kohēziju varēs īstenot tikai tad, kad būs sasniegts augsts attīstības līmenis un augsts līmenis ienākumu un bagātību taisnīgā sadalē, kā arī būs izskausta nabadzība, īstenojot taisnīgāku un progresīvāku nodokļu politiku, kurā tiek stiprināti nodokļu maksājumi, kā arī cīņa pret krāpniecību nodokļu jomā un nodokļu slēpšanu;

23. uzsver, cik svarīga ir attīstības palīdzība tirdzniecības jomā; norāda, ka tirdzniecība starp Latīņameriku un ES ir svarīgs faktors, lai mazinātu nabadzību un nodrošinātu labklājības veidošanu abos kontinentos; brīdina par protekcionisma tendencēm, kas izriet no pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

24. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt 20 % mērķi izglītības un veselības programmām, un uzstāj, ka vērā jāņem līdztiesības aspekts darba tirgū un sabiedrībā kopumā; vēlreiz uzsver, ka izglītība un ieguldījumi cilvēku kapitālā ir sociālās kohēzijas un ekonomikas un sociālās attīstības pamats, un aicina veikt izšķirīgus pasākumus un sniegt atbilstošu finansējumu cīņai pret analfabētismu, kas dažās reģiona valstīs vēl aizvien ir augsts, īpaši meiteņu un sieviešu vidū, kā arī bezmaksas pamata un vidējās izglītības pieejamībai, kas ir ierobežota atbilstošu līdzekļu trūkuma dēļ dažu valstu budžetā; šajā saistībā atbalsta Ībērijas pussalas in Latīņamerikas valstu organizācijas (OEI) izstrādāto projektu „Izglītības mērķi līdz 2021. gadam — izglītība, kādu vēlamies divsimtgades paaudzei”;

25. uzsver, ka izglītības kvalitāte Latīņamerikā vēl aizvien ir nepietiekama un piekļuves iespējas ir nevienādas, lai gan attiecīgais patēriņš un apjoms pēdējos gadu desmitos ir iespaidīgi uzlabojies; norāda uz Eiropas Savienības veikto darbu, īstenojot programmas „Erasmus”, „Alban” un „Alfa”, un aicina Komisiju arī turpmāk saglabāt līdz šim veiktos fiskālos pasākumus;

26. atgādina, ka pēdējos gados ir turpinājušas palielināties lielās mācību snieguma atšķirības Latīņamerikā atkarībā no lauku un pilsētu reģioniem, skolas veida (publiskā vai privātā), dzimuma vai sociālekonomiskā stāvokļa un līdz ar to ir pastiprinājusies trūkstošās sociālās kohēzijas problēma;

27. uzsver, ka sociālā kohēzija ir cieši saistīta ar citām politikas jomām, piemēram, tirdzniecību, ieguldījumiem un finansēm; uzskata, ka ASI tematiskajā, valsts līmeņa un reģionālajā plānošanā ir efektīvāk jāieviest sociālās kohēzijas mērķi, galvenokārt atbalstot taisnīgāku fiskālo, nodokļu un sociālo politiku, kas veicina līdztiesību, publisko pakalpojumu pieejamību un pienācīgu darbu, kā arī tiesu sistēmas reformu;

28. norāda, cik nozīmīgas ir tādas programmas kā „EuroSocial”, „URB-AL”, „AL-INVEST” un „COPOLAD”, kā arī programmas dialoga stiprināšanai starp ES un Latīņameriku, lai noteiktu migrācijas pārvaldības un attīstības politikas modeļus; uzskata, ka šīs programmas ir jāpastiprina jaunajā ASI, izmantojot to iespējas trīspusējā sadarbībā;

29. norāda, ka Eiropas Savienībai, izmantojot ASI, jānodrošina nepieciešamie līdzekļi, lai varētu uzlaboties bērnu dzīves apstākļi un lai viņi varētu pilnībā izpaust savas spējas un dotības jo īpaši ģimenē;

30. uzsver, cik nozīmīgs ir ES un Latīņamerikas forums par sociālo kohēziju, un aicina to pārveidot par divpusēju reģionālo politisko dialogu par sociālo kohēziju, sekmējot vērienīgākus un uz sadarbības saskaņošanu šajā jomā vērstus mehānismus, kā arī sociālās kohēzijas impulsus svarīgos starptautiskajos forumos;

31. norāda, ka ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fondam var būt svarīga nozīme, koordinējot un atbalstot pilsoniskās sabiedrības pasākumus un debates par starptautiskās sadarbības nozīmi reģiona sociālās kohēzijas stiprināšanā;

Attīstības politikas saskaņotība

32. atgādina par attīstības sadarbības politikas nozīmi, kas noteikta LESD 208. pantā, lai izskaustu nabadzību, veicinātu ekonomiskās un sociālās tiesības, aizsargātu vidi, nodrošinātu labu pārvaldību un ilgtspējīgu un iekļaujošu attīstību;

33. aicina Komisiju uzlabot to projektu redzamību, ko īsteno Latīņamerikas valstīs, un padarīt tos saprotamākus to iedzīvotājiem, uzskatāmi parādot, kāda pievienotā vērtība ir sadarbībai ar ES;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

34. norāda, ka ES asociācijas/brīvās tirdzniecības nolīgumi nedrīkst būt pretrunā mērķim par attīstības politikas saskaņotību; attiecīgi mudina Komisiju nodrošināt, ka attīstības vajadzības un problēmas tiek pienācīgi atspoguļotas ar tirdzniecību saistītajās nodaļās, piemēram, finanšu pakalpojumi, valsts iepirkums un intelektuālā īpašuma tiesības, un ar spēcīga mehānisma palīdzību nodrošināt kopīgu standartu ievērošanu sociālo, darba un vides tiesību jomā ikvienā notiekošajā sarunu procesā vai pārskatīšanas laikā;
35. pauž nožēlu, ka Komisijas priekšlikumā regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmu ir ignorēta attiecību ar Latīņameriku stratēģiskā nozīme, jo priekšlikums neparedz minētā instrumenta piemērošanu daudzām šī reģiona valstīm, lai gan tas ir ļoti svarīgs reģiona attīstībai;
36. prasa Eiropas Ārējās darbības dienestam un Komisijai apvienot centienus, lai nākotnē varētu noslēgt pilnvērtīgu asociācijas nolīgumu ar Andu Kopieni ar mērķi veicināt šīs kopienas dalībvalstu ekonomisko izaugsmi un sociālo attīstību, vienlaikus ievērojot ES vērtības, principus un mērķus, kuri ir vienmēr veicinājuši Latīņamerikas integrāciju;
37. aicina ES nodrošināt, ka attīstībai piešķirtie līdzekļi netiek novirzīti citur;
38. uzskata, ka asociācijas nolīguma starp ES un *Mercosur* noslēgšana varētu veicināt attīstību un stiprināt sadarbību starp Latīņameriku un Eiropas Savienību, ja to balsta uz taisnīgas tirdzniecības principa un starptautisko darba un vides standartu ievērošanu, kā arī uz tiesiskās noteiktības principa ieguldījumu jomā, un ja partneri ir uzticami;
39. uzsver, ka jaunajam ASI jāveicina reģionālās integrācijas process; šajā saistībā atgādina, ka asociācijas un daudzpusējie tirdzniecības nolīgumi, ja tie pareizi koncentrēti, ievērojot asimetriju, var būt spēcīgs attīstības un reģionālās integrācijas stimuls, taču uzskata, ka politikas nesaskaņotība kavē minēto procesu; mudina ES nodrošināt, ka neviens divpusēji noslēgts nolīgums neapdraud Latīņamerikas integrācijas procesu; norāda arī — lai gan starpreģionu attiecības ir samazinājušās divpusējo attiecību labā, šai pārejai uz divpusējām attiecībām ir tendence palielināt sadrumstalotību un konkurenci Latīņamerikas reģionālajos blokos;
40. uzstāj, ka ES delegācijās jānosaka svarīgākie jautājumi attiecībā uz APS un uzraudzības mehānismu izstrādi un ieviešanu šajā jomā;
41. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir svarīgi paplašināt tirdzniecības politiku, kas ir labāk saskaņota ar attīstības politiku, lai arī tirdzniecība dotu ieguldījumu taisnīgāku un vienādāku sociālo standartu veicināšanā, iekļaujot partnerības nolīgumos ar cilvēktiesībām saistītās sociālās jomas klauzulas;
42. uzsver, cik svarīga oficiālajā attīstības palīdzībā ir lielāka saskaņotība, un uzskata, ka ES un triju Latīņamerikas valstu klātbūtnei G20 grupā ir jāveicina tādu pozīciju pietuvināšanās, kas dod iespēju kopīgi īstenot APS;
43. norāda uz saistībām ievērot 208. pantā par APS ietvertu principu un izvairīties no negatīvas ietekmes uz reģionu, ko radītu 11 valstu izslēgšana no divpusējās sadarbības ar ES un APS+ shēmas tirdzniecības preferenču atcelšana;
44. atgādina, ka, stiprinot demokrātiju un definējot, īstenojot un uzraugot attīstības politiku Latīņamerikā, pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga nozīme; pauž nožēlu par to, ka pašreizējās programmās tai ir piešķirta maza nozīme un ka tai tiek piešķirts maz resursu;
45. uzsver, ka saskaņā ar demokrātiskās līdzdalības principu parlamenti, vietējās un reģionālās iestādes un pilsoniskā sabiedrība ir jāatbalsta to centienos pienācīgi veikt savus uzdevumus attīstības stratēģiju definēšanas jomā, liekot valdībām atskaitīties par paveikto un sasniegtajiem rezultātiem, kā arī uzraudzīt un novērtēt tos; īpaši uzsver, cik svarīgi ir dot iespēju Latīņamerikas valstu parlamentāriešiem, pastiprinot viņu nozīmi lēmumu pieņemšanas procesos;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

46. tāpēc pauž bažas, ka nesen apspriestajā asociācijas nolīgumā un BTN ar Latīņamerikas valstīm apspriešanās ar pilsonisko sabiedrību ir skaidri ierobežota uz jautājumiem saistībā ar nodaļu par ilgtspējīgu attīstību;
47. uzskata, ka pilsoniskās sabiedrības atbalstīšanai arī turpmāk jābūt vienam no galvenajiem mērķiem turpmākajā ASI; uzsver, ka šis atbalsts jāietver valstu stratēģijās un reģionālajās programmās, tādējādi uzsverot tā izšķirošo nozīmi cīņā pret nevienlīdzību un korupciju, kā arī lēmumu pieņemšanā par finanšu līdzekļu izmantošanu;
48. aicina Komisiju sniegt lielāku finansiālo, tehnisko un ar speciālajām zināšanām saistīto atbalstu Latīņamerikas valstu parlamentu administrācijām reģionālās stratēģijas programmās, lai stiprinātu to efektivitāti, pārredzamību un atbildību, kas ir ļoti svarīgi, lai parlamenti varētu pienācīgi piedalīties demokrātiskajos lēmumu pieņemšanas procesos;
49. norāda uz Eiropas Konsensa attīstības jomā 18. punktu: „ES palielinās tās atbalstu nevalstisko dalībnieku spēju nostiprināšanā, lai spēcīnātu savu ietekmi attīstības procesā un uzlabotu politisko, sociālo un ekonomisko dialogu”; pauž nožēlu, ka Zaļā grāmata par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības līdzdalības un kompetenču veida precīzāku izpildi turpmākajā ES attīstības sadarbības politikā lielā mērā ir nepietiekama;
50. aicina priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Ārējās darbības dienestu nodrošināt ES ārējo darbību vienotību, konsekvenci un efektivitāti attiecībā ar Latīņameriku, kā noteikts Lisabonas līgumā.

Vardarbība un noziedzība

51. pauž bažas par noziedzības un vardarbības augstā līmeņa sociālo ietekmi šajā reģionā, īpaši par sieviešu slepkavībām; uzskata, ka ir jāizstrādā jauna, efektīvāka stratēģija, kas mazina šo fenomenu, kā arī tā ekonomiskos, sociālos un politiskos iemeslus;
52. prasa Komisijai stingri atbalstīt apspriešanās procesus ar vietējiem iedzīvotājiem, uz ko attiecas izejvielu ieguves projekti; šajā saistībā arī atkārtoti, cik svarīgi ir nodrošināt ziņojumu sagatavošanu par katru valsti saistībā ar izejvielu ieguves nozari, kā paredzēts direktīvas par pārskatatbildību un pārredzamību priekšlikumā, lai stingrāk kontrolētu korupciju, kukuļošanu un nodokļu nemaksāšanu;
53. vērs uzmanību uz to, ka noziedzībai un drošības trūkumam ir liela ietekme uz pilsoņu uzticēšanos valsts un demokrātiskajām institūcijām, kā arī uz cilvēktiesību nodrošināšanu;
54. vērs uzmanību uz to, ka viens no svarīgākajiem Savienības ārējās tirdzniecības mērķiem ir demokrātisko sistēmu veicināšana un stiprināšana un cilvēktiesību aizsardzība pasaulē un līdz ar to arī Latīņamerikā;
55. pauž bažas par smagajām sekām, kādas ir ar dzimumu saistītajai vardarbībai reģionā;
56. aicina Komisiju cīņu pret nesodāmību noteikt par prioritāti savā attīstības politikā ar Latīņameriku un līdz 2012. gada beigām iesniegt paziņojumu par šo tematu, iekļaujot nodaļas par tiesu sadarbību, finansiālo sadarbību un informācijas apmaiņu, kā arī par cietušo aizsardzību;
57. pauž bažas par vardarbības pastiprināšanos pret sievietēm; aicina Komisiju paredzēt skaidrus pienākumus EADD un koordinēt ES delegāciju un dalībvalstu vēstniecību konkrētajās valstīs attiecīgos pasākumus, lai pārveidotu Augstās pārstāves Catherine Ashton 2010. gada jūnija deklarāciju par sieviešu slepkavībām konkrētos politikas virzienos, piešķirot tiem pietiekamus līdzekļus;
58. aicina Komisiju sniegt politisko un finansiālo atbalstu Amerikas Cilvēktiesību sistēmas darbam jautājumā par sieviešu slepkavībām un veicināt tās spriedumu izpildi;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

59. mudina priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos apspriesties ar Eiropas Parlamentu un to informēt par notiekošajiem cilvēktiesību dialogiem, kā arī sadarboties divpusējās reģionu partnerībās, cenšoties novērst un izskaust feminicīdu un citus pret sievietēm vērstus vardarbības veidus;

60. aicina Komisiju aktīvi piedalīties un regulāri ierosināt šo tematu politiskajos dialogos un jo īpaši esošajos cilvēktiesību dialogos, kā arī piedāvāt sadarbību, meklējot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, lai novērstu vardarbību pret sievietēm un sieviešu slepkavības, divu reģionu partnerības kontekstā;

Klimata pārmaiņas

61. pauž bažas par klimata pārmaiņu ietekmi uz ilgtspējīgu attīstību, bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, mežu izciršanu un lauksaimniecisko ražošanu Latīņamerikā;

62. uzstāj, lai ES savā attīstības sadarbībā neveicinātu un neatbalstītu agrodegvielas ražošanu plašā apmērā, jo tā negatīvi ietekmē pārtikas nodrošinājumu, atmežošanu, piekļuvi zemei un vidi;

63. aicina Latīņamerikas valstu vietējās iestādes pastiprinātu uzmanību pievērst ieguldījumu pieaugumam, kas kavē valsts ilgtspējīgu attīstību un ekosistēmas, it īpaši kontekstā ar klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi;

64. atgādina, ka klimata pārmaiņas nozīmē papildu slogu Latīņamerikai un ka ir steidzami jāfinansē pasākumi, lai cīnītos pret šīm pārmaiņām, tās mazinātu un tām pielāgotos;

65. aicina veicināt pieredzes un informācijas apmaiņu starp ES un Latīņameriku programmas „EuroClima” un dienviņu – dienviņu sadarbības ietvaros saskaņā ar vienošanos, kas iekļauta Madrides rīcības plānā; vērš uzmanību uz izglītības nozīmīgumu ekoloģiskās ilgtspējas jomā;

66. vērš uzmanību uz neregulāro un nevienādo ūdens sadalījumu Latīņamerikā, lai gan reģionā ir vairāk nekā 30 % Zemes ūdens resursu; aicina Komisiju turpināt atbalsta sniegšanu partnervalstīm, lai uzlabotu komunālos pakalpojumus un ūdens resursu sagatavošanu;

67. vērš uzmanību uz ES pausto apņemšanos stiprināt ilgtspējīgu enerģijas avotu nozīmi kā vienu no ilgtspējīgas attīstības rādītājiem;

Privātais sektors un infrastruktūras

68. norāda, ka tādi mehānismi kā Latīņamerikas ieguldījumu instruments ir paredzēti, lai kļūtu aizvien svarīgāki ES attīstības sadarbības jomā, kuras prioritātes ir energoefektivitāte, atjaunojamie enerģijas veidi, transports, bioloģiskās daudzveidības aizsardzība un atbalsts MVU, un uzsver to iespējamo lielo nozīmi attiecībā uz reģionālo integrāciju un reģiona starptautiskās konkurētspējas programmām; uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir jābūt galvenajai un pienācīgai lomai, uzraugot attīstības politiku, taču norāda, ka Latīņamerikas ieguldījumu instrumenta struktūrā nav paredzēts mehānisms, kas nodrošina pilsoniskās sabiedrības pārstāvību un līdzdalību; attiecīgi aicina Komisiju nodrošināt, ka ir garantēta parlamentu un pilsoniskās sabiedrības pārstāvība un līdzdalība, lai nodrošinātu ES attīstības sadarbības līdzekļu efektīvu uzraudzību un pārbaudi;

69. uzsver nepieciešamību turpināt Latīņamerikas ieguldījumu instrumenta pieredzes izpēti un uzstāj, ka uz turpmākajiem projektiem jāattiecinā skaidri noteikti un pārredzami to īstenošanas uzraudzības mehānismi, kā arī sociālās un vides ietekmes pētījumi;

70. īpaši uzsver, cik svarīgi ir atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus, pamatojoties uz to ieguldījumu attīstībā, reģiona ekonomikas izaugsmē un sociālajā un ekonomiskajā konsolidācijā; uzsver, ka MVU ir svarīgākais dzinējs darba vietu radīšanā; uzskata, ka nepieciešama arī Eiropas partnervalstu uzņēmumu aktivitāšu veicināšana sociālās atbildības nozarē, lai veicinātu ES mērķus integrējošas izaugsmes jomā;

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

71. uzsver steidzamo nepieciešamību veicināt infrastruktūru izveidi Latīņamerikā, lai saglabātu pašlaik augstos izaugsmes rādītājus un veicinātu sociālo integrāciju; iesaka izmantot tādas instrumentus kā Latīņamerikas ieguldījumu instruments, lai atbalstītu infrastruktūras projektus satiksmes, enerģētikas un telesakaru nozarē, jo pašreizējie Latīņamerikas valstu ieguldījumi šajās jomās ir krietni zem nepieciešamā apjoma; vērš uzmanību uz to, ka OAP līdzekļu izmantošana šajos projektos ir jāpamato ar to ieguldījumu nabadzības samazināšanā, sociālās kohēzijas veicināšanā un kvalitatīvi augstvērtīgu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanā iedzīvotājiem;

72. uzstāj, ka Komisijai jāizstrādā skaidras pamatnostādnes par pārredzamu lēmumu pieņemšanas procesu projektu izvēles jomā un jānodrošina saskaņa ar Eiropas Konsensu attīstības jomā, principu par valsts līdzdalību un ES atņemšanas sniegt savu atbalstu;

73. uzstāj uz nepieciešamību koncentrēt tādas subsīdiju un aizdevumu sapludināšanas iespēju jomas kā maza apjoma un vietējā enerģijas un lauksaimnieciskā ražošana MVU un privātā sektora mikrouzņēmumu labā jaunattīstības valstīs;

Diferencēta sadarbība: zinātniskā un tehnoloģiskā pētniecība

74. aicina stiprināt sadarbību ar dažām vidēju ienākumu valstīm zinātnes, tehnoloģiju un inovāciju jomā saskaņā ar programmu „Apvārsnis 2020”;

75. cer, ka stabila dialoga uzsākšana par zinātnes, augstākās izglītības un apmācības, tehnoloģiju un inovāciju tematiem veicinās Eiropas un Latīņamerikas inovāciju un zināšanu telpas izveidi un palīdzēs veicināt konkurētspēju;

76. uzskata, ka ir jāveicina laikā ierobežota zinātnieku mobilitāte, kā arī atbalsts universitātēm un pētniecības iestādēm tādās nozarēs kā veselība, pārtikas nodrošinājums, jūras pētniecība, atjaunojamās enerģijas veidi, cīņa pret klimata pārmaiņām un pielāgošanās tām;

77. atkārtoti uzsver, ka Eiropas Savienībai vairāk jāņem vērā un jāizmanto dažu Latīņamerikas tuvumā esošo tālāko reģionu ģeostratēģiskā stāvokļa ievērojamās priekšrocības;

78. norāda, ka kontinenta attīstības nolūkā ļoti svarīgi ir uzlabot pētniecības institūtu lauksaimniecības prakses jomā pašreizējo darbu;

Reģionālās, dienviņu – dienviņu un trīspusējas sadarbības veicināšana

79. aicina Komisiju dziļāk apsvērt dienviņu – dienviņu sadarbības iekļaušanu sadarbības politikā;

80. vērš uzmanību uz to, ka Latīņamerika dienviņu – dienviņu sadarbības jomā ir viens no dinamiskākajiem reģioniem pasaulē, tāpēc kļūst skaidra vidēju ienākumu valstu svarīgā loma kā dzinējspēkam reģionālās integrācijas un starptautisko attīstības mērķu ziņā;

81. norāda, ka ES vēl aizvien nav skaidras stratēģiskās definīcijas par dienviņu – dienviņu sadarbību⁽¹⁾, kas tai dotu iespēju izstrādāt aktīvāku politiku šajā jomā; vērš uzmanību uz nepieciešamību noteikt rādītājus dienviņu – dienviņu sadarbības un trīspusējās sadarbības sociālajai un ekonomiskajai ietekmei;

82. atkārtoti norāda uz reģionālās tirdzniecības apmaiņas un trīspusējās sadarbības lielo nozīmi, lai īstenotu TAM, izskaustu nabadzību, veicinātu nodarbinātību un dzimumu līdztiesību, izglītību, sociālo kohēziju, lauksaimniecību un ilgtspējīgu attīstību;

83. uzskata, ka jāpastiprina iniciatīvas divpusējās reģionālās un trīspusējās sadarbības jomā, kā arī dienviņu – dienviņu sadarbība tādās jomās kā zinātne un pētniecība, ilgtspējīga attīstība, vide, klimata pārmaiņas, enerģētika, sociālā kohēzija, izglītība un nodarbinātība;

⁽¹⁾ Vērš uzmanību uz to, ka šajā jomā ir sākotnējās apspriedes saistībā ar jaunietekmes valstīm, tomēr runa ir par mazliet nevienprātīgu nostāju.

Otrdiena, 2012. gada 12. jūnijs

84. uzsver, ka ir jāpaplašina ES un Latīņamerikas politiskais dialogs dažādos līmeņos, piemēram, valstu vadītāju augstākā līmeņa sanāksmju un EUROLAT Parlamentārās asamblejas līmenī, jo tie ir svarīgi instrumenti politiskās vienprātības panākšanai; aicina veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka ES un Latīņamerikas augstākā līmeņa sanāksmēs uzņemto politisko saistību izpildei tiktu piešķirti vajadzīgie finanšu resursi;

85. iesaka Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai un ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fondam savā darba kārtībā piešķirt tādu stratēģisko nozīmi, kāda pienākas dienviņu – dienviņu sadarbībai un trīspusējai sadarbībai;

86. uzskata, ka dienviņu – dienviņu sadarbībai un trīspusējai sadarbībai ir jābūt vienam no galvenajiem jautājumiem ES un LAK VII augstākā līmeņa sanāksmē Čīlē, skaidri turpinot Madrides augstākā līmeņa sanāksmes galīgos secinājumus;

*

*   *

87. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju priekšsēdētāja vietniecei/Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu grupai, ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fondam, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai, Latīņamerikas valstu parlamentam, Centrālamerikas valstu parlamentam, Andu Kopenas parlamentam un Mercosur parlamentam.

Pārrobežu brīvprātīgais darbs Eiropas Savienībā

P7_TA(2012)0236

Eiropas Parlamenta 2012. gada 12. jūnija rezolūcija par pārrobežu brīvprātīgā darba atzišanu un veicināšanu Eiropas Savienībā (2011/2293(INI))

(2013/C 332 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165., 166. un 214. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1719/2006/EK, ar ko izveido programmu „Jaunatne darbībā” laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1720/2006/EK, ar ko izveido rīcības programmu mūžizglītības jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Lēmumu Nr. 1904/2006/EK, ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido programmu „Eiropa pilsoņiem”, lai sekmētu aktīvu Eiropas pilsonību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra Lēmumu 2010/37/EK par Eiropas gadu brīvprātīgam darbam aktīvas pilsonības veicināšanai (2011. gads) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 327, 24.11.2006., 30. lpp.

⁽²⁾ OV L 327, 24.11.2006., 45. lpp.

⁽³⁾ OV L 378, 27.12.2006., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 17, 22.1.2010., 43. lpp.